

kamreraren skall närvara för att Kronans rätt bevaka, med åliggande, att, om afseende vid hans framställningar icke fästes, dem till protokollet anmärka. Protokollet föres af länsbokhållaren. Om remiss till Stats-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 24 Januari 1868.

C. Hammarhjelm.

N:o 24.

Af Herr Almqvist, E. V., om åtgärders vidtagande för åstadkommande af en förbättrad skogshushållning i Norrland samt anvisande af dertill erforderliga medel.

I samma mån skogarnes vikt och betydelse för de norra provinserna inses och erkännes, med afseende så väl å dessas inflytande på de klimatiska och kulturförhållandena derstädes, som å det värde de ega ej mindre för Staten än för den enskilda industrien och för befolkningens deraf, till ej ringa del, beroende bergning och utkomst, gör en förändrad skogslagstiftning och bestämdare stadganden, angående skogarnes vård och användande i dessa orter, sig alltmer gällande.

Genom den på sednare åren tillökade skogs- och jägeribetjeningen i de norra länen, samt genom tillämpningen af Kongl. Maj:ts nådiga Förordningar den 21 December 1865 och den 29 Juni 1866, angående utsyning och försäljning af skogsalster m. m. från Kronans skogar i berörda län, har visserligen större reda, ordning och noggrannhet än tillföre kunnat åstadkommas vid vården och uppsigten öfver Kongl. Maj:t och Kronan tillhöriga samt vid öfriga, under allmän tillsyn och förvaltning stående, skogar i dessa län, och ytterligare torde väl något i detta afseende kunna vinnas genom de föreskrifter som, beträffande dessa förhållanden, blitvit meddelade i Kongl. Maj:ts nådiga Bref den 22 sistlidne November; men att ofvanberörda Kongl.

Förordningar icke hittills visat sig tillfyllestgörande för hushållningen med de allmänna skogarne i dessa orter, eller för skyddandet af Kongl. Maj:ts och Kronans skogar mot åverkan, eller för beredande åt Staten af den inkomst, som af Kronans skogar skäligen bör kunna förväntas, eller medfört de fördelar och den rättvisa åt de enskilde kronohemmans- och nybygges-åboerne sinsemellan, som dermed åsyftas, eller åstadkommit tillräckligt betryggande mot förlust af Kongl. Maj:t och Kronan tillhörigt, i beslag taget åverkadt virke, är af erfarenheten bekräftadt och så allmänt känt, att bevis därför icke läser erfordras.

Hvad åter hushållningen med de enskilda eller skattehemmansskogarne beträffar, finnes för närvarande inga bestämmelser därför stadgade, hvarför desamma i allmänhet utan plan, beräkning eller omtänksamhet, på det beklagligaste och för framtiden mest oroväckande sätt begagnas, synnerligen der afverkning af de yngre och spädare träden hejdlöst bedrifves, för att såsom sparrar försäljas.

Under dessa förhållanden läser behöfligheten af särskilda lagstadganden, ej mindre till skydd mot åverkan af skog å Kronans marker, än mot tillvaratagande och undandöljande af Kongl. Maj:t och Kronan tillhörigt virke, vare sig å dylika marker, i flottled och i timmermagasin, eller annorstädes der det påträffas, än ock, i vissa fall, till inskränkande af den enskildes rätt för begagnandet af den skog, som tillhör hans hemman, ej kunna förnekas; hvarjemte förändrade bestämmelser äro af behovet påkallade;

beträffande sättet för afverkningsförslagens upprättande å, samt försäljningen af virke från kronoparker och öfriga under Kongl. Maj:ts och Kronans disposition stående kronomarker;

beträffande grunderna för områdestilldelning och sättet för virkesutsyning åt kronohemmans- och nybyggesåboer, hvarmed sammanhänger frågan om arvodeskostnadernas beräkning för berörda utstämplingar och sättet för deras erläggande;

beträffande sättet för förfarande med i flottled påträffadt, åverkadt, i beslag taget, Kongl. Maj:t och Kronan tillhörigt virke, till dess försäljning deraf kan ske; med hvilka frågor sammanhänga en mängd andra omständigheter, som äro för vidlyftiga och äfven torde vara obehöfligt att här upptaga.

Alla dessa, jemte åtskilliga rättsförhållanden och ortliga omständigheter måste tagas i nogsamt öfvervägande vid de förslag till bestämmelser, som komma att läggas till grund för ett fullständigt ordnande af denna för Norrlands framtid så ytterst viktiga fråga, dertill fullständig utredning och specialkänedom i flera afseenden erfordras, hvarför jag anser, att utarbetande af förslag så väl till lagstadganden som särskilda författningsbestämmelser i detta hänseende bör åt några lämplige, dertill särskildt utsedde personer öfverlemnas, med uppdrag till desse att om möjligt afgifva ifrågavarande förslag så tidigt, att desamma kunna föreläggas nästsammanträdande Riksdag, i hvad deras antagande kan blifva på Riksdagens pröfning beroende.

I öfverensstämmelse med denna min åsigt, tillåter jag mig hemställa att Riksdagen behagade besluta:

att till Kongl. Maj:t aflåta underdånig skrifvelse med anhållan att Kongl. Maj:t nådigst behagade utse en komité af lämpligt antal erfarne, sakkunnige och ojäfvige män, med uppdrag till desse att, — efter inhemtad noggrann kännedom om de Norrländska skogsförhållandena i allmänhet, samt om dem hvilka angå Kongl. Maj:ts och Kronans samt öfriga under allmän vård och uppsigt i de norra provinserna varande skogarne isynnerhet, och efter nogsamt öfvervägande af alla de omständigheter, rätts- och lokalförhållanden m. m., som på skogshushållningen och deraf beroende industriell verksamhet i dessa provinser kunna hafva inflytande, — upprätta och om möjligt före nästa lagtima riksdag till Kongl. Maj:t afgifva ej mindre underdånigt fullständigt utlåtande öfver dessa och dermed i omedelbart sammanhang stående frågor, än ock förslag såväl till lämpliga lagbestämmelser som till behöfliga författningsstadganden för åstadkommande af en förbättrad och efter tidsförhållandena samt på vetenskapliga grunder ordnad skogshushållning i de Norrländska provinserna, hufvudsakligast beträffande de under allmän vård stående, men ock i lämpliga fall vidkommande de enskildes dervarande skogar; börande derjemte särskildt utlåtande meddelas på hvad sätt, efter komiterades förmenande, Kongl. Maj:t och Kronan må kunna beredas all den inkomst, som af dess ifrågavarande skogar skäligen må kunna förväntas;

att derjemte hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla det Kongl. Maj:t, efter inhemtande af komiterades utlåtanden och förslag, behagade taga i nådigt öfvervägande, huruvida och på hvad sätt desamma kunna till någon Kongl. Maj:ts åtgärd föranleda, för befrämjande af en ordnad och förbättrad skogshushållning i Norrland;

att till Kongl. Maj:ts nådiga disposition ställa behöfliga medel för bestridande af de kostnader, hvilka kunna komma att, med anledning af Riksdagens ofvan ifrågasatta underdåniga framställning, uppstå.

Stockholm den 24 Januari 1868.

E. V. Almquist.

N:o 25.